

книжа, истеглюването на които не може да стане, освѣтъ при истичанието или унищожението на застрахователнитѣ договори, отъ които произтичатъ.

Чл. 475. За несъобразяването съ правилата, прѣдвидѣни въ това отдѣление, управителниятъ съвѣтъ на прѣдприятието или туземното му прѣдставителство, независимо отъ гражданската си отговорностъ къмъ заинтересуванитѣ лица, се наказва съ наказанията, прѣдвидени въ чл. чл. 234 и 236-й и операциитѣ, които би се случайно извършили, се считатъ недѣйствителни.

Отдѣление 2.

Застрахованията отъ щети.

Чл. 476. Договорътъ, чрезъ който нѣкой се задължава, срѣщу условено възнаграждение (премия), да заплати на извѣстно лице загубата, която, вслѣдствие опрѣдѣлена случка, би постигла имота му, се счита застрахуване на щета.

Онзи, който се задължава да заплати загубата, се нарича застрахователъ, а онзи, въ полза на когото е било условено обезщетението, се нарича застрахуванъ.

Чл. 477. Прѣдметъ на застрахуване може да бѣде всичко, което за застрахувания има стойностъ, оцѣнима въ пари.

Чл. 478. Договорътъ за застрахуване е недѣйствителенъ:

1) ако той се сключи за такава врѣда въ имота, която може да го постигне вслѣдствие едно прѣстѣпно дѣйствие на застрахувания, което той или трето лице, което е сключило сдѣлката, иматъ намѣрение да извършѣтъ;